

מאמר ב' • תקון המדות

Mussar · Hebrew with Nikud and a Literal Translation

ON THIS PAGE

This page teaches us a profound lesson about 'aveira l'shma' (a sin for a holy purpose), explaining that it's only valid when there's absolutely no personal pleasure involved. If even a tiny bit of enjoyment creeps in, it's no longer 'l'shma' but rather 'l'hana'a' (for pleasure), which is forbidden and ultimately self-defeating. We also learn that the Torah isn't a burden, but rather the very blueprint for life itself, guiding us away from the illusions of the yetzer hara.

Nikud and the literal translation are a learning aid prepared by the editor (AI-assisted, pending review), not the sefer's own vowelization.

אמנם אם נתבונן היטב בזה,

However, if we will contemplate this well,

נמצא כי גם על העבירה לשמה של יעל פריך בגמרא והא קא מתהניא מעבירה ואין זאת עבירה לשם מצוה אלא עבירה לשם עבירה ואיה עשתה הדבר הזה?

It is found that even regarding Yael's 'sin for its own sake,' the Gemara raises an objection: 'But she benefited from a sin!' And this is not a sin for the sake of a mitzvah, but rather a sin for the sake of a sin. So how could she have done such a thing?

ומשני טובתן של רשעים רעה היא אצל צדיקים וכו'.

And from both of their good, that of the wicked is evil in the eyes of the righteous, etc.

נמצא, כי לולא היתה מדרגתה מסוג טובתן של רשעים רעה היא אצל צדיקים לא היתה ראויה לעשות הדבר הזה ואין זו עבירה לשמה,

It is found, that were her level not of the type of the good deeds of the wicked, which is evil in the eyes of the righteous, she would not have been worthy to do this thing, and this is not an aveirah lishmah (a transgression for its own sake).

כי אז היתה נקראת העבירה הזאת עבירה לשם הנאה,

For then this transgression would be called a transgression for the sake of pleasure,

ואסורה לעשות כן, ואימתי אמרו חז"ל כי גדולה עבירה לשמה,

And it is forbidden to do so, and when did Chazal say that a transgression done for the sake of Heaven is great,

רק דוקא בלא הנאה כלל, וזה שמשני בגמ'

Only specifically with no pleasure at all, and this is what the Gemara answers,

שהיה בעצם רעה לה המעשה הזה ולא עשתה לשם הנאה אלא לשם מצוה לבד,

that this act was essentially bad for her, and she did not do it for pleasure, but only for the sake of a mitzvah,

ולו הרגיש קצת הנאה, הייתה מתרחקת מזה ודאי בלא שום ספק,

And if she would feel even a little pleasure, she would certainly distance herself from it without any doubt,

כי אז היה אסור מן הדין לעשות כן.

For then it would have been forbidden by halacha to do so.

ועוד, שאילו עשתה לשם הנאה,

And furthermore, if she had done it for the sake of pleasure,

לא הייתה יכולה להוציא לאור כוונתה הטובה להמית לאותו רשע כי כבר הייתה נפתה מההנאה וקשורה אליה ויכול להיות שהיה לוקח אותה לו לאשה,

She was not able to bring to light her good intention to kill that wicked one, for she had already been enticed by the pleasure and bound to it, and it is possible that he would have taken her for himself as a wife,

ואז הייתה צומחת מזה רעה לישראל,

And then, from this, evil would grow for Yisrael,

ומכל שכן שלא הייתה נשלמת מגמתה להושיע את ישראל.

And all the more so, its purpose to save Yisrael would not have been completed.

ולפי הגדרה זאת במהות של עבירה לשמה,

And according to this definition, regarding the essence of a sin for its own sake,

כשנשקף לעין האמת על דרכנו שנוצח לבחור לנו,

When we will look with the eye of truth at our path that we will want to choose for ourselves,

לא נוכל לאמר על עצמינו שמצד הנגיעה וההנאה יש לנו השתוות,

We cannot say about ourselves that from the side of personal involvement and pleasure we have equanimity,

ולא נבחר הדרך האחת על השנייה אף כחוט השערה,

And we should not prefer one path over the other, even by a hair's breadth,

אדרבה, אם שווה לנו אפן זה לאפן זה מדוע אנו בוחרים רק צד הקולא ולא צד החמרא,

On the contrary, if this manner is equal to that manner for us, why do we choose only the side of leniency and not the side of stringency?

אלא ברור ומוכן כי כל הדרך הזאת היא פעלת הנגיעה שפנו,

Rather, it is clear and understood that this entire path is the action of the touch within us,

שהאדם נוגע עם עצמו והעבר שלו,

that a person touches with himself and his past,

ומורגל לרדף אחרי רצונו.

And he is accustomed to chase after his will.

מזה נובעים כל החשבונות והדרכים,

From this stem all the reckonings and the paths,

וכל הדרך להצדיק את הרשע ולהרשיע את הצדיק הוא מפני שקמתהני מעבירה.

And the entire way of justifying the wicked person and condemning the righteous person is because you derive pleasure from sin.

והוא מופרך מן הדין ומופרך מן המציאות.

And it is refuted from the law and refuted from reality.

מן הדין אין כאן לשמה, יען כי הוא עובר לשם הנאה,

From the perspective of the halacha, there is no 'lishma' here, because he transgresses for the sake of pleasure,

וגם במציאות לא יגיע אל המבקש שלו,

And also in reality he will not reach his desired goal,

כי יפסח על כל הסעיפים וישאר קרח מכאן וקרח מכאן,

for he will 'limp' over all the branches and remain 'bald' from here and 'bald' from here,

יען כי ההנאה תנחה אותו ולא השכל,

because pleasure guides him and not intellect,

וההנאות מוציאים את האדם מן העולם,

And the pleasures take a person out of the world,

וזה שאמר הכתוב: "אשר עשה האלקים את האדם ישר" (קהלת ז' כ"ט),

And this is what the verse says: "That Elokim made man straight" (Koheles 7:29),

למסור לגמרי אל התורה בדרך של נעשה קדם לנשמע ולבטל דעתו מכל וכל ורק אז יגיע אל כל מבקש,

to completely surrender to the Torah in the way of 'we will do' before 'we will hear,' and to nullify one's own opinion entirely, and only then will he reach all that he seeks,

אולם המה בקשו חשבונות רבים,

However, they sought many reckonings,

המה רחקו ללכת בדרך הזאת מפני שעשו חשבונות רבים,

They distanced themselves from walking on this path because they made many calculations,

אִךְ יַעֲשׂוּ עִם הָעֵתִיד, וְלָכֵן עָשׂוּ פְּשָׁרוֹת בַּתּוֹרָה,

how they will manage with the future, and therefore they made compromises in Torah,

וְעוֹד סָבְרוּ כִּי הַפְּשָׁרָה הִיא אֲמִיתִית וְהִיא בְּגֵדֵר עֲבִירָה לְשִׁמָּה.

And furthermore, they thought that the compromise was true, and it was in the category of 'an aveirah for its own sake'.

אָמֵנָם לֹא כֵן הַדָּבָר.

Indeed, the matter is not so.

כָּל הַפְּשָׁרָה הַזֹּאת הִיא רַק מִפְּנֵי שְׂקֻמַּת מַעֲבִירָה וְכָל עֲקָרוֹ וִיסוּדוֹ הוּא רַק הֵנָּאָה,

All this compromise is only because you arose from transgression, and its entire essence and foundation is only pleasure,

וְכִינוֹן שְׂיִסוּדוֹ הוּא הֵנָּאָה הוּא בְּכָלֵל מֵה שְׂאֲמָרוֹ חֲז"ל:

And since its foundation is pleasure, it is included in what Chazal said:

כִּהִי אֲמֻנוֹתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרָע וְכו' (שַׁבָּת ק"ה) וְסוֹפוֹ שְׂיִכְפּוֹף עָלָיו אֶת כָּל חַיָּיו,

Such is the craft of the yetzer hara, etc. (Shabbos 105), and in the end, it will bend his entire life upon him,

וְלָכֵן בִּימֵי אַחֲשֵׁרוֹשׁ, כִּי הִכִּירוּ מִצַּד הַחֲסָרוֹן וְרָאוּ בַּחוּשׁ כִּי בְּדַרְכָּם אָבְדוּ כְּמַעַט קֵט כָּל חַיֵּיהֶם וְרַק הַתּוֹרָה הִצְלִיחָם לָכֵן קִיָּמוֹ וְקִבְלוּ מֵה שְׂקֻבָּלוֹ כָּבָר,

And therefore, in the days of Achashverosh, because they recognized from the side of the deficiency and saw with their senses that through their own path they had almost completely lost all their lives, and only the Torah made them succeed, therefore they affirmed and accepted what they had already accepted,

הַיָּינוּ, הַדֶּרֶךְ שֶׁל נַעֲשֶׂה קִדְּם לְנִשְׁמַע מִנְּקָה גַם הַחֲטָאוֹת שֶׁל עֲבִירָה לְשִׁמָּה.

That is, the path of 'we will do' before 'we will hear' cleanses even the sins of 'an aveirah for its own sake' (i.e., committed with a holy intention).

פָּרָק ב.

Chapter 2.

אֵיתָא בַּמִּדְרָשׁ:

It is stated in the Midrash:

רָאָה אֲנֹכִי נִתֵּן לְפָנֶיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה וְקָלָה (דְּבָרִים י"א כ"ו).

See, I place before you today a blessing and a curse (Devarim 11:26).

אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, מִשְׁאֲמַר הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדַבֵּר הַזֶּה בְּסִינִי,

Rabbi Eliezer said, from the moment the Holy One, blessed be He, spoke this matter at Sinai,

באותה שעה 'מפי עליון לא תצא הרעות והטוב' (איכה ג').

At that time, 'From the mouth of the Most High, neither the bad nor the good emanates' (Eichah 3),

אלא מאליה הרעה באה על עושה הרעה,

Rather, of its own accord, evil comes upon the one who does evil,

והטובה באה על עושה הטובה.

And the good comes upon the one who does good.

אמר רבי חגי ולא עוד שנתתי לכם שתי דרכים,

Said Rabbi Chaggai: And not only that I gave you two paths,

אלא שנכנסתי לפנים משורת הדין,

Rather, I entered beyond the letter of the law,

ואמרתי לכם ובחרת בחיים (דברים ל').

And I said to you, 'And you shall choose life' (Devarim 30).

(דברים, רבה, פרשה ד').

(Devarim, Rabbah, Parsha 4).

וצריכין אנו להבין מה זה שאמר מפי עליון וכו'?

And we need to understand, what is this that he said, 'from the mouth of the Most High,' etc.?

ומה הוסיף עליו ר' חגי ומפני מה הוא לפנים משורת הדין?

And what did Rabbi Chaggai add to it, and why is it beyond the letter of the law?

מרגלא בפומי דאינשי לא בעד עבירה זורקין אבן על ראש ואין משלמין כיס מלא זהב בעד המצוה.

It is a common saying among people: 'Not for an aveirah do they throw a stone at one's head, and they do not pay a purse full of gold for a mitzvah.'

רואים המה התורה ומצותיה לדבר נפרד מן החיים של ההנה.

They view the Torah and its mitzvos as something separate from the life of the present.

לא מצאו התורה המקור הברכות שבחיים,

They did not find the Torah to be the source of the blessings in life,

והעדרה למקור הקללות שבחיים,

and its absence is the source of the curses in life,

כִּי אִם רָאוּ אָדָם רְצוּץ וְנִדְכָּא,

For if they saw a person crushed and downtrodden,

לֹא תָלוּ הַיְסוּרִין מִשָּׁרֶשׁ מַעֲשָׂיו הָרָעִים עַל פִּי הַבִּנְת טֹבַע הָעֲבִירוֹת.

The yissurim (sufferings) are not suspended from the root of his evil deeds, according to understanding the nature of the aveiros (transgressions),

וְכֵן כִּי רָאוּ אָדָם מְאוּשָׁר וְשָׁלוֹ בַּעוֹלָם לֹא הָיוּ מְבִינִים לִיַּחַס לְמַעֲשָׂיו הַטּוֹבִים יַחַס טֹבְעִי וְקֶשֶׁר חַיּוּנִי,

And so, when they saw a person who was happy and tranquil in the world, they would not understand to attribute to his good deeds a natural connection and a vital link,

אֲלֹא הִבִּיטוּ עַל מְצִיאוֹת הַטּוֹבוֹת וְהָרָעוֹת כִּי מִפִּי עֲלִיּוֹן הוּא,

Rather, look at the reality of the good things and the bad things, that it is from the mouth of the Most High,

וַיֵּד ה' הִיא וְלֹא גִרְמוּ לוֹ מַעֲשָׂיו כָּלֵל הֵן לְטוֹב הֵן לְמוֹטֵב,

And it is the hand of Hashem, and his deeds did not cause him at all, neither for good nor for bad,

כִּי עַל פִּי הַטֹּבַע לֹא בָעַד עֲבִירָה סוּקְלִין בָּאֶבֶן וְלֹא זוּרְקִין כִּסֵּי זָהָב בָּעַד הַמִּצְוָה.

For according to nature, one does not stone for a transgression, nor does one throw a purse of gold for a mitzvah.

אָמֵנָּה, אַחֲרֵי הַתְּבוּנָנוֹת נִרְאָה בְּחוּשׁ כִּי הַמִּשְׁפָּט יִתְהַפֵּךְ מִקְצָה לְקִצָּה.

Indeed, after contemplation, it is clearly seen that the statement will be overturned from end to end.

כִּי הַתּוֹרָה וּמִצְוֹתֶיהָ אֵינָנָה מְטִילָה מָס אוֹ קֶנֶס עַל הָאָדָם,

For the Torah and its mitzvos do not impose a tax or a fine upon a person,

שֶׁמְכַרְח הוּא לְשֵׂאת עַל עַל צִנְאוֹרוֹ וּמִשָּׂא עַל שִׁכְמוֹ וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהַפְטִיר מִמֶּנָּה,

that he is compelled to carry a yoke upon his neck and a burden upon his shoulder, and he cannot be rid of it,

אִף אִם לְבוֹ מִמָּאֵן בָּהּ וּנְפִשׁוֹ קָצָה בָּהּ.

[needs review]

הַתּוֹרָה אֵינָנָה דְּבָר נוֹסֵף עַל הַחַיִּים אֲשֶׁר נֹאמַר כִּי יָכוֹל הָאָדָם לְהִיּוֹת בְּלִעְדֵי הַתּוֹרָה,

The Torah is not an additional thing upon life, about which it could be said that a person can exist without the Torah,

וְהַתּוֹרָה הִיא דְּבָר מְתָר עָלָיו,

And the Torah is a thing permitted upon him,

לֹא כֵן הַדְּבָר.

The matter is not so.

הַתּוֹרָה גִּלְתָּהּ דֶּרֶךְ הַחַיִּים וְדֶרֶךְ הַמָּוֶת,

The Torah revealed the path of life and the path of death,

וּבְלִעְדֶּיהָ הָיָה הָאָדָם מִמָּשׁ כְּעוֹר בְּאֶפְלָה וּמִכּוֹנָתוֹ הָיְתָה עֲצוּמָה מְאֹד,

And without it, man would truly be like a blind person in darkness, and his machine would be very mighty,

וּמִחֲסָדֵי הַשֵּׁם חַיָּה כִּי הוֹרָה לָנוּ הַמְּצִיאוֹת שֶׁל הַחַיִּים,

And from Hashem's kindness is its life, for He showed us the reality of life,

שֶׁלֹּא יוּכַל אַחֲרָיו לְתַעוֹת בְּדַרְכֵי הַחַיִּים,

so that he will not be able afterwards to err in the ways of life,

וְלִדְמוּת עַל הָרַע כִּי טוֹב הוּא וְעַל הַמָּוֶת כִּי חַיִּים הוּא,

and to imagine about evil that it is good, and about death that it is life,

עַד כִּי אִם סָר הָאָדָם לְצַעַד צַעַד מִן הַתּוֹרָה תִּסְרְהוּ רַעְתּוֹ וּמִשׁוּכָתּוֹ תִּהְרָגֵהוּ,

For if a person turns aside to take even one step from the Torah, his evil will torment him and his backsliding will kill him,

וְקָם הַכָּלֵל לְהִיפָּהּ, כִּי בְּעַד עֲבִירָה זוֹרְקִין בְּאַבָּן,

And the rule is established in reverse, that for a transgression, one is stoned with a stone,

וּבְעַד מִצְוָה זוֹרְקִין כִּסֵּם עִם זָהָב.

And for a mitzvah, one throws a purse with gold.

וְנֹצִיב דָּגְמָא כָּלִיתָ, כִּי אָמְרוּ הַחֲכָמִים,

And we will set up a general example, for the Sages said,

שֶׁעַל הָאָדָם לְהִתְלַמֵּד מִן טֹבַע הַצִּבִּי,

that a person must learn from the nature of the deer,

כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב הַשְּׂבָעָתִי אֶתְכֶם בְּצִבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה (שִׁיר הַשִּׁירִים ב'),

As it is written, 'I adjure you, O daughters of Jerusalem, by the gazelles or by the hinds of the field' (Shir HaShirim 2,

ו').

7).

וְטֹבַע הַצִּבִּי הוּא, בְּעֵת שֶׁהַצִּיד רוֹדֵף אַחֲרָיו לְהַשִּׁיגוֹ,

And the nature of the deer is, at the time that the hunter pursues after it to catch it,

בוֹרַח הוּא מִמֶּנּוּ אֶל עֵצֵי הַיַּעַר וְרָץ בְּתוֹכוֹ לְהִמָּלֵט עַל נַפְשׁוֹ,

He flees from it to the trees of the forest and runs within it to escape with his life,

וְלִפִּי שְׂיֻדַּע שְׁעֵנָפִי הָאֵילָנוֹת מְפָרְעִים אוֹתוֹ עַל דְּרָכּוֹ כִּי יִסְתַּבֵּךְ בְּקִרְנָיו הַמִּפְצָּלוֹת בָּהֶם,

And because he knows that the branches of the trees obstruct him on his path, for he will become entangled with his split antlers in them,

לָכֵן מִיָּד כְּשֶׁנִּכְנַס אֶל הַיַּעַר,

Therefore, immediately when he entered the forest,

שׁוֹבֵר מִקּוֹדֶם אֶת קִרְנָיו בְּאֵילוֹן,

He first breaks his horns in Elon,

וְאַחֲרֵי כֵן הוּא מֵתַחִיל לָרוֹץ,

And after that, he begins to run,

רִיצָה חֲפָשִׁית בְּלִי מְפָרִיעַ כָּלֵל.

A free run, without any interference at all.

כֵּן הָאָדָם, יֵשׁ לוֹ עוֹלָם אֲשֶׁר יִפְרִיעוּ לוֹ עַל דְּרָכּוֹ וּמִסְתַּבֵּךְ הוּא בּוֹ,

So too, a person, he has a world that interferes with him on his path and he becomes entangled in it,

כָּל שָׂכֵן שֶׁצָּרֶיךָ לְרְאוֹת אֶת הַנּוֹלָד וְלִשְׁבֹּר מִדּוֹתָיו הָרָעוֹת,

All the more so, one must see what is to be born (the future consequences) and break his bad character traits,

כְּדִי שֶׁלֹּא יִלְכְּדֵהוּ הָאוֹרֵב הַפְּנִימִי.

So that the inner ambusher should not trap him.

אָמֵנָם, אִם נִתְבּוֹנֵן בְּנִדּוֹן נִרְאָה כִּי הַבְּדִיל גָּדוֹל יֵשׁ בֵּין הַיַּעַר שֶׁל הַצִּבִּי, וּבֵין הַיַּעַר שֶׁל הָאָדָם.

Indeed, if we contemplate the matter at hand, we will see that there is a great difference between the forest of the deer and the forest of man.

שֶׁם יֵשׁ יַעַר בְּמַצִּיאוֹת וְאִם לֹא יִשְׁבֹּר אֶת קִרְנָיו וַדָּאִי שֶׁיִּפְרִיעַ לוֹ הַיַּעַר עַל דֶּרֶךְ מְרוּצָתוֹ.

There is a forest in reality, and if he will not break his horns, certainly the forest will obstruct him on the path of his running.

אָבֵל בְּנִדּוֹן פֹּה אֵין יַעַר בְּמַצִּיאוֹת כָּלֵל,

But in the case at hand here, there is no 'forest' in reality at all,

וְאֵין הַיַּצָּר גּוֹרֵם מַה שֶׁהָאָדָם מְרַגֵּשׁ קִשְׁיוֹת וְעֹכָבִים לְהַשִּׁיג בְּחִירָתוֹ.

And the yetzer hara does not cause what a person feels as difficulties and hindrances to achieve his free will,

אֵלָא אִם יֵשׁ עָכּוּב, אִם מְרָגִישׁ שֶׁאֵין לוֹ חֵירוּת בְּעוֹלָמוֹ וְקָשׁוּר הוּא בַּעֲבוּתוֹת עֲגָלָה,

Rather, if there is a hindrance, if he feels that he has no freedom in his world and he is bound by wagon ropes,

וְכָל דְּבָר שֶׁנִּמְלָךְ בַּעֲשִׂיתוֹ יִשְׁקוֹל רַק מָה יֹאמַר פְּלוֹנִי,

And any matter about which he consults regarding its doing, he will only weigh what so-and-so will say,

וּמָה יִדְבֹר זֶה, וְאִם יִהְיֶה נִרְצָה לְפָנָי הָעוֹלָם,

And what will this one speak, and if he will be desired before the world,

אֵין הָעוֹלָם אָשֵׁם בָּכָּה, אֵלָא הוּא בַּעֲצָמוֹ,

The world is not to blame for this, rather it is he himself,

הַקֶּרְנִים שֶׁלוֹ עוֹשִׂים לָהֶם יַעַר,

His horns make for them a forest,

וְלוֹא הַקֶּרְנִים אֵין יַעַר בְּמַצִּיאוֹת כָּלֵל וְכִמוֹ בְּאַלְיֶשֶׁעַ הַנָּבִיא שֶׁאָמְרוּ חֲזוֹ"ל מָה דִּכְתִּיב:

And were it not for the rays, there would be no forest in existence at all, and like with Elisha the prophet, about whom Chazal said, 'What is written:'

"גֵּם בְּתוֹךְ גֵּם", לֹא יַעַר וְלֹא דְבִים הָיוּ (סוֹטָה מ"ז).

"A miracle within a miracle," there was no forest and no bears (Sotah 47a).

כֵּן בְּעֵינָיו הוּא דִמְיוֹן בְּתוֹךְ דִּמְיוֹן,

So in his eyes, it is an imagination within an imagination,

כִּי בְּאֵמַת הָעוֹלָם אֵינוֹ מַפְרִיעַ כָּלוּם לְאָדָם,

For in truth, the world does not disturb a person at all,

וְלֹא מוֹנֵעַ אוֹתוֹ מִהַשִּׁיג חֲפָצוֹ כָּלוּם,

And nothing prevents him from achieving his desire,

וְכָל מָה שֶׁרוֹאֶה אֶת כָּל הָעוֹלָם לְמַפְרַע שֶׁל יִשּׁוּת וּמַצִּיאוֹת,

And everything that he sees, the entire world, as an impediment of 'yeshus' (self-focus) and 'metzius' (material existence),

רַק דִּמְיוֹן הוּא וּמִדּוֹתָיו גּוֹרְמִים לוֹ שִׁירָאָה כָּה וְלוֹ הִסָּכִים בְּדַעְתּוֹ,

It is only imagination, and his character traits cause it to appear this way to him; and if he would agree in his mind,

הִסָּכְמָה חֲזָקָה לְעִמּוּד עַל הַחֲלָטָתוֹ,

a strong agreement to stand by his decision,

כִּי אִזּוֹ יוֹכַח כִּי אֵין דְּבִים וְלֹא יַעַר וְהַמַּצִּיאוֹת הֵיא כִּי כָּל הַבוֹרֵחַ מִן הַגְּדוּלָּה,

For then it will be proven that there are no bears and no forest, and the reality is that anyone who flees from greatness,

הַגְדוּלָה מְחַזְרֵת אַחֲרָיו (עירובין יג).

The great one pursues it (Eruvin 13).

וּמִי שֶׁמִּפְחַד כֵּן יִהְיֶה מוּפָרָךְ בְּעוֹלָם,

And one who fears lest he be rejected in the world,

וּבִלְתִּי נִרְצָה לְאַנְשׁוֹ וּמִזָּרָה עַל הַגְדוּלָה וְרוֹדֵף אַחֲרֶיהָ,

and he is not desired by his people, and he scatters (disparages) greatness and pursues it (greatness).

בִּלְתִּי לִבְחֹר מֶה שֶׁאֵין הָעוֹלָם בּוֹחֲרִים בּוֹ,

It is impossible to choose what the world does not choose,

אִז הַגְדוּלָה בּוֹרַחַת מִמֶּנּוּ (שָׁם) וְיִמָּצָא בּוֹ וְקִלּוֹן תַּחַת תְּקִנָּתוֹ לְהִיּוֹת מְכָבֵד,

Then greatness flees from him (there) and he will find scorn and disgrace instead of his hope to be honored,

כִּי כֵן טִבַּע הַדָּבָר.

For such is the nature of the matter.

WHAT TO TAKE FROM IT

Let's internalize that true 'aveira l'shma' is exceedingly rare and demands absolute selflessness, without any personal gain or pleasure. When we face choices, especially those that seem like 'shortcuts' or 'compromises,' we must honestly examine our intentions to ensure we're not just rationalizing our desires. Remember, the Torah is our life's instruction manual; by clinging to it with 'na'aseh v'nishma,' we break free from the 'forest' of our own bad middos and the illusions of the world, truly finding our path to Hashem.